

да та: а кога-то дохождамъ азъ, сзборище-то, вато учаше въ Вадругъ по напредъ отъ мене влиза. Рече мѡ Исусъ: стани, земли си одъра и ходи. И тоа часъ быде здравъ человекъ-тъ, и като зе одъра си, ходаше: а въ него день бѣше сжъбота. И дѡмаха Иудейти на оздравеныа: днесъ е сжъбота, та нетрѣба да вдигаши одъра си. А той имъ отговори: онзи, който ма направил здравъ, той ми рече: земли одъра си, и ходи: А тѣ го попытаха: кой е този человекъ, цюто ти е рекалъ, земли си одъра и ходи? А исцѣленный не знаше кой е: зацо то Исусъ сѡ отдалечи (тайно) отъ народа, който бѣше тамъ на оноа мѣсто. После го намѣри Исусъ въ църква-та, и рече мѡ: ето ты (сега) си здравъ: не сжгрѣшавай вѣке, да не ти стане нѣцю по зло. И отиде си человекъ-тъ, и каза на Иудей-ты, че Исусъ е, който ма направил здравъ.

Въ понедѣльникъ на д: недѣла,
отъ Иоанна зачало 24.

Рече Господь на Иудей-ты, които бѣха дошли при него: които іаде моа-та плоть, и пиѣ моа-та крзвъ, въ менѣ прѣбывава, и азъ въ него. Както ма прати живый Отецъ, и азъ живѣа заради Отца: тжй, и който ма іаде, цѣ вжде живъ и той заради мене. Тоа е хѣвъ-тъ, който слѣзе отъ небо-то: не какво-то цю іадоха отцы-ти вашн манна-та и умрѣха: но който іаде тоа хлѣвъ, цѣ вжде живъ до край. Тыа дѡмы рече Исусъ въ

сзборище-то, вато учаше въ Вадругъ по напредъ отъ мене влиза. Рече мѡ Исусъ: стани, земли си одъра и ходи. И тоа часъ быде здравъ человекъ-тъ, и като зе одъра си, ходаше: а въ него день бѣше сжъбота. И дѡмаха Иудейти на оздравеныа: днесъ е сжъбота, та нетрѣба да вдигаши одъра си. А той имъ отговори: онзи, който ма направил здравъ, той ми рече: земли одъра си, и ходи: А тѣ го попытаха: кой е този человекъ, цюто ти е рекалъ, земли си одъра и ходи? А исцѣленный не знаше кой е: зацо то Исусъ сѡ отдалечи (тайно) отъ народа, който бѣше тамъ на оноа мѣсто. После го намѣри Исусъ въ църква-та, и рече мѡ: ето ты (сега) си здравъ: не сжгрѣшавай вѣке, да не ти стане нѣцю по зло. И отиде си человекъ-тъ, и каза на Иудей-ты, че Исусъ е, който ма направил здравъ.

сзборище-то, вато учаше въ Вадругъ по напредъ отъ мене влиза. Рече мѡ Исусъ: стани, земли си одъра и ходи. И тоа часъ быде здравъ человекъ-тъ, и като зе одъра си, ходаше: а въ него день бѣше сжъбота. И дѡмаха Иудейти на оздравеныа: днесъ е сжъбота, та нетрѣба да вдигаши одъра си. А той имъ отговори: онзи, който ма направил здравъ, той ми рече: земли одъра си, и ходи: А тѣ го попытаха: кой е този человекъ, цюто ти е рекалъ, земли си одъра и ходи? А исцѣленный не знаше кой е: зацо то Исусъ сѡ отдалечи (тайно) отъ народа, който бѣше тамъ на оноа мѣсто. После го намѣри Исусъ въ църква-та, и рече мѡ: ето ты (сега) си здравъ: не сжгрѣшавай вѣке, да не ти стане нѣцю по зло. И отиде си человекъ-тъ, и каза на Иудей-ты, че Исусъ е, който ма направил здравъ.

пернадмъ. Мнозина прочее отъ ученицы-ты мѡ, като чѡха това рѣкоха: жестоко е това слово, и кой може да го послѡша? А Исусъ за цюто знаше въ себѣ си, че ропта-тъ за това (слово) ученицы-ти мѡ, рече имъ: това ли вы сзбланиа? Ако ли бѣхте видѣли сына человекскаго да възлиза тамъ, гдѣ-то бѣше първо? Дѡхъ-тъ, е който оживлава: плоть-та не ползѡва ницю: дѡмы-ты, които ви азъ дѡмахъ, дѡхъ сж и животъ сж. Но има отъ васъ нѣкои, които не вѣрѡватъ: зацо то Исусъ знаше отъ начало кои сж онѡа, цюто не вѣрѡватъ, и кой е оный, който цѣ го прѣдаде. И дѡмаше: заради това ви рѣкохъ, че никой не може да доде при мене, ако не мѡ е дадено отъ Отца моего. Отъ това мнозина отъ ученицы-ты мѡ сѡ върнаха назадъ и не ходѡха вѣке сж него. Тогда рече Исусъ на дванадесать тѣ: да не искате и вы да си идете? Отговори мѡ Симонъ Петръ: Господи! при кого да идемъ? ты имашъ словеса на вѣчныа живѡтъ. И ныѣ повѣрѡвахмы, и познахмы, зацо си ты Христосъ Сынъ на Бога живаго.

Въ вторникъ на д: недѣла,
отъ Иоанна зачало 25.

На оноа вѣрма, ходаше Исусъ по Галилеа: за цюто нецѡмаше да ходи по Иудеа, заради дѣто, іудейти го тѡрсаха да го убѡятъ. А праздникъ-тъ Иудейскій, (който сѡ нари-

